

známý Echoamerička. Její dadek kdysi hájjenku vlastnil. František Hašek byl prezidentem burzy a jedním z hlavních akcionářů Melantrichu. Nacisté ho popravili v roce 1942. Paní Eliška však bohužel neinvestovala do budovy naprosto nic, a tak to i zůstalo dodnes.

V roce 2005 byla vdova po Iřka obviněna z trestné zvrátat a zvrátata jí byla odebrána. Historie z Pustiny (co se tře zvrátat) se opakovala v jině obci na úmavě.

Třeho roku vycház v regionálním tisku smutný zpráva o mrtvé první doktorovy ženy. A zpráva smutná, obsah krásný, plný vdčnosti, ácty, obdivu k ženě, která celým životem zasvětila pomoci druhým. A pán, aby tam nahoře v nebi spočinula na nějakém Iřka Olympu. Její malý dovtak - paní Helena byla neteří Franze Kafky. Její matkou byla Ottila Davidová, sestra Franze Kafky.

Páje se 28. listopad 2018 a její vyrážka-m na cestu k úmavskému kopcům. O Pustině jsem šel a slyšel, a tak ji chci poznat. Na internetu se objevují zprávy, že se jedná o másto ponurá a mystická. Beru tedy s sebou svého psího kamaráda, zvrátata jsou právě vnově - na podobně jevy.

Po dnech plných sychravých, zamlžených, konečně na nebi sluneční paprsky. Na webkamerách úmavy hledám Dobrou Vodou, abych se ujistila, že i tam je vládno. Teplota vcelku příjemná. Vyrážka-m. Podle itineráře se nejdu v fotím objekt v Epičích, pak Voláiovy, Dohaličky, Ákov, Horná - Stačkov, Krušec, Knážíce a kolem poledne vyjdu dle mě s Kájou (má psí kamarád, nalezenec) nad Dobrou Vodou. Na parkovišti u bývalého hotelu Seno na Rovině nechávám zaparkované auto a vyrážka-me.

Cestu trochu znám, kdysi jsme tu byli na Bámězněku u kaple sv. Vintře. Teď šlapeme ve sněhu, pámě nými jen slabě vyhlapaní cestíka. Ale Kájovi to evidentně nevádá, je ve svém úivlu. Ošichávám trávu zapadanou sněhem, takže mne vpámě, když chci zrovna fotit. A je co.

Cesta ubíhá, v duchu děkuji, že jsem měla nápad vzít si psa s sebou, což osvědčil m brzy.

Pak už se objevuje rozcestník a na Pustinu pouze 500 m. Sama bych se tu bála, nikde úivěka. Lidské obydlí daleko. Vím, je to iracionální strach, kdo by sem asi tak šel? Ale stejně. Ticho proužka - kárik havrana (opravdu jsem nepřibarvila vypravování, lžal tam). Bžt tu sama, bylo by mi ůzko. První zahládně senk pro koně, pak opuštěnou hospodářskou budovu. Na dteměvám pomněku vidím fotku a napíš "Álově, neně - koně, na mž bys ujel sám sobě".

Pomalu mšm k budově hájjenky. Smutně, že mšto, kde se kdysi tvořila i politika, a kam jezděval i prezident Beneš, dnes fatálně chátrá. A někteří lidé pájí, že na mště je negativní energie, v duchu si šm-kám, že když tu šil tak dobrě šlově, jako byl pan MUDr Zdeněk Kostrouch, nemž tu bžt zle. Prohládně spouž, dovnitř raději ne, neně - to bezpečně. Cokoliv se mšže zštit a já bych mohla zštat zakláň, i zlomení noha by byla komplikace. Když odcházím, slyším ptaš - zpěv.

Páměstavuji si, jakž tu kdysi býval život. Na

jaTMe, v I^ot^o, na podzim, v zim^o. Uva^{3/4}uji nad t^o-m, jak kolob^oh ^{3/4}ivot^o zm^onil ^{3/4}ivot I^okaTMe. L^okaTMe p^ovodn^o pln^oho ide^oi^o, entuziazmu. Jak t^o^{3/4}k^{1/2}, ned^o stojn^{1/2} byl konec ^olov^oka, kter^{1/2} cel^{1/2} ^{3/4}ivot pom^ohal druh^{1/2}m. A nab^o-z^o- se ot^ozka: co br^onilo druh^{1/2}m mu pomoci?

Cesta

zp^otky ut^o-k^o rychleji a j^o v duchu krout^o-m hlavou nad t^o-m, jak se tu kdysi n^okdo mohl v zim^o denn^o brodit sn^ohem. Zat^o-mco j^o jsem ^oila z Roviny na Pustinu po rovin^o, cesta z Dobr^o Vody na Pustinu je sakra v^{1/2}l^o.

Cesta do ordinace, pracovn^o- sm^ona, n^ov^ot^o vy pacient^o po ukon^o-en^o- ordina^o-n^o-ch hodin, a zase v^{1/2}l^o z Dobr^o Vody na Pustinu. Velk^o ob^otavost ze strany obou man^oel^o. ^{1/2}ivot je kr^otk^{1/2}, ute^oe, ne^{3/4} se ^olov^ok nad^oje. Kdy^{3/4} odejdete, ^oasem o v^os okol^o- mluv^o- jen velmi sporadicky. Na tyto dva ^oasn^o lidi v^ojak vzpom^o-nka nevybledla. "Pouze ^{3/4}ivot, kter^{1/2} ^{3/4}ijeme pro druh^o, stoj^o- za to", tak by se asi dalo shrnout pov^o-d^on^o o Helen^o a Zde^oku Kostrouchov^{1/2}ch.

S hlavou plnou dojm^o odj^o-^{3/4}d^o-m z t^ochto m^o-st. ^oekala n^os je^ot^o dal^o- p^okn^o m^o-sta, Keply, ^oeetice, Z^omy^ol, Doln^o- Koch^onov, I^ozn^o Wodolenka. Kr^osn^o ^oumavsk^o chalupy, kr^osn^o v^{1/2}hledy do vnitrozem^o. Pro v^os t^o-mto tipy pro p^o-padnou n^ov^ot^ovu ^oumavy. A moje rada z^ov^orem - nehledejte na ^oumav^o pouze notoricky zn^om^o m^o-sta. Je mnoho kout^o, kde budete prakticky sami a neru^oen^o si vychutn^ote ^oumavskou p^o-rodu.

P. S. tohle byl K^oj^o-v prv^o- v^{1/2}let na ^oumavu. Po dvou kr^otk^{1/2}ch dezertac^o-ch v ^oepic^o-ch a ^{1/2}-kov^o, kdy jsem fotila a nechala pootev^oen^o dve^ome u auta, se viditeln^o z v^{1/2}letu radoval a zaje^o- ^omysly ho definitivn^o p^oe^oily. Cestou dom^o, nad^{1/2}chan^{1/2} ^oerstv^oho ^oumavsk^oho vzduchu, u^{3/4} spokojen^o spal na m^o-st^o spolujezdce, zachumlan^{1/2} do star^o deky. Prost^o par^oik do nepohody.

MIA,

cestovatelka